

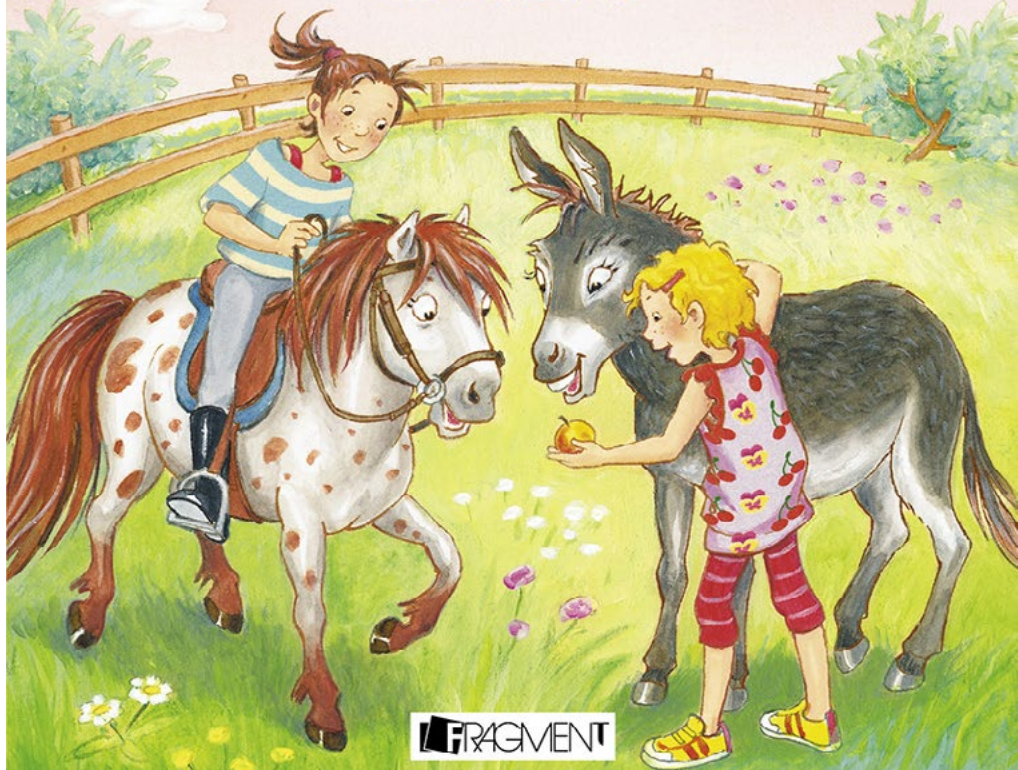

Julia Boehmeová

Leo & Luky

Nejlepší kamarádi

FRAGMENT

Leo & Luky

Nejlepší kamarádi

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Julia Boehmeová
Leo & Luky – Nejlepší kamarádi – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Julia Boehmeová

Nejlepší kamarádi

Ilustrovala Lisa Althaus

FFRAGMENT

Obsah

Kdy se stane zázrak?	8
Dědictví	19
Nejlepší sousedé na světě	25
Leonardo	36
Velký úklid	43
Roztržka s Marikou	52
Kamarádi navždycky	61

Kdy se stane zázrak?

Hurá! Konečně prázdniny! Ti nejrychlejší už se hrnou ze třídy ven. Jenom Linda si jak zpomalený film uložila vysvědčení do batohu a nerozhodně se loudá ven. Vypadá to, že je jediná, která se netěší.

Přínejmenším se netěší tak jako ostatní.

Nina se k ní otočila. „Kam vlastně jedeš?“

Tahle otázka Lindě chyběla.

„Povídej!“ Nina celá září. „My jedeme do Itálie! A ty?“

„Ty se máš,“ vzdychla Linda. „My ještě nevíme.“

Neměla tak úplně pravdu. Už dlouho věděla, že budou s maminkou o prázdninách doma. Maminka bude pracovat. A Linda? Určitě se bude příšerně nudit – jako každý rok.

Linda domů nespěchala. Pomalu se loudala dlouhou ulicí. Proč má máma takové divné povolání? pomyslela si a kopala po chodníku kamínek. Maminka je sochařka. Celý den tesá do kamenů, aby vytvořila umělecká díla. Potřebuje na to celé měsíce.

Dejme tomu, že jsou pak i hezká, uznává Linda. Jenže ostatním to tak zřejmě nepřipadá. Jinak by maminka určitě nějaká už prodala a mohly by konečně jet na dovolenou. Nejlépe strávit prázdniny na jízdárně, kde jsou poníci! Linda sní celé roky o tom, že se naučí jezdit na ponících. Zatím to ale ještě nevyšlo. A nevyjde to zřejmě ani za sto let, pokud se nestane nějaký zázrak. Linda vzdychla. Jenže kdy se, prosím pěkně, stal nějaký zázrak?

„Cože? Ty už jsi doma?“ Maminka si udiveně zvedla pracovní brýle a podívala se na hodinky.

To je pěkné přivítání!

„Dneska je poslední školní den,“
připomenula jí Linda.

„Ach ano, správně!“ Maminka na to
opravdu zapomněla.

Podívala se ještě jednou na svoji
sochu a pak slezla ze schůdků.

Dole Lindu objala. „Užij si krásné
prázdniny!“ popřála jí maminka.

„Děkuju,“ zamumlala Linda do
maminčina pláště.

„Určitě jste dostali vysvědčení,“
uvědomila si maminka. „Tak se pochlub!“

Nemohla na to raději zapomenout?

Linda vzdychla a vytáhla vysvědčení

z batohu. Není úplně
špatné, úplně dobré
ovšem také ne.

„Z výtvarné
výchovy máš
jedničku! Je
vidět, že jsi

moje dcera!“ radovala se maminka
a úplně přehlédla čtyřku z matematiky.

Maminka vyklouzla z pracovního pláště
a vzala si peněženku. „Pojď, to musíme
oslatvit!“

Vypravily se do cukrárny. Linda seděla rozzářená u obrovského poháru s čokoládovou a oříškovou zmrzlinou. Nestávalo se často, že by maminka přerušila práci, aby s Lindou něco podnikla.

„Nemohly bychom o prázdninách někam odjet?“ zeptala se opatrně Linda a nechala si zmrzlinu rozpouštět na jazyku. „Alespoň na pár dnů?“

„Na pár dnů?“ protáhla maminka.
„A kam?“

„Někam do jezdecké stáje!“ vyhrkla Linda bez přemýšlení.

„Ach, Lindo,“ vzdychla maminka, „vždyť už jsem ti snad tisíckrát vysvětlovala, že na to nemáme peníze. Jsem ráda, když každý měsíc nějak vyjdeme.“

„Tak alespoň pár hodin jízdy na koni,“
žadonila Linda.

Maminka zavrtěla hlavou. „Výuka jízdy
na koni je příliš drahá.“

Najednou vypadala unaveně.

Sakra! pomyslela si Linda. Neměla se
ptát. Chtěly s maminkou slavit – a teď
jsou obě smutné.

„To nevádí,“ řekla Linda a statečně
se usmála. „I tak to budou krásné
prázdniny.“

Maminka se na ni podívala. „Ano, jistě,“
hlesla tiše a pohládila Lindu po ruce.

Když se vrátily domů, otevřela maminka
poštovní schránku. Ležela tam sněhobílá
obálka.

„Od právníka?“
zbledla maminka.

„Neprovedla jsi
nic, že ne, Lindo?“

„Já?“ vyjekla
Linda vyděšeně.

„O ničem nevím.“

Maminka roztrhla
obálku a spěšně
četla dopis. Potom ještě jednou
a nakonec potřetí.

„To... to není možné,“ zajíkala se
a musela se posadit.

„Co se stalo?“ zeptala se Linda
ustaraně. Maminka jí podala dopis.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.